

at man kan gåa med Hatten i Haanden og tiggge sig fri for Bøden, men det er ikke en behagelig Stilling, saa at jeg tror, at man helst skulde lave Forholdet saaledes, at dette ikke blev nødvendigt. Det er, jo, saa meget mere paafaldende, at man har fastholdt disse store Mulkter, som de, synes det mig, staa i en strigende Modsigelse til de Mulkter, der anvendes, naar det gjælder Folks Liv og Lemmer. Jeg har nylig set en Dom refereret, hvorved en Mand var bleven idømt 40 Kr. i Bøde, fordi han med en Stof havde flaaet en sagesløs Mand i Hovedet, saa at han faldt om paa Beten, og derefter pryglet ham rigtig godt igjennem. Der dreiede det sig om Liv og Lemmer, men ved Øllet dreier det sig jo dog kun om Penge, og naar det er en Uagtsomhedsfeil, affiedkommer den jo aldeles ikke nogen Ulempe. Det forekommer mig derfor mærkeligt, at man her, hvor det gjælder det rene Mammon, tager saa voldsomt fat, men hvor det gjælder Menneskers Sundhed, Menneskers Liv, tager saa lempe- lig derpaa, at det er en overmaade billig Fornøielse for en eller Anden at overfalde Folk uden særlig Anledning. Jeg tror heller ikke, at det Mulktsystem egentlig vil kunne gennemføres; thi en honnet tænkende Kontrolbedsmand vil vilkaarlig trykke sig ved at anmelde et Forhold, som er en ren og skær Skrivefeil, en ren Tilfældighedsfeil, naar han veed, at den mindste Bøde er 500 Kr. Det ligger grumme nær, at en saadan Mand vil føle sig fristet til at rette en Feil eller lade de Andre rette den uden derom at gjøre nogen Indstilling, men dersom noget Saadant sker, ligger det ikke fjernt, at den, hvem der vises et saadant Gensyn, virkelig føler sig taknemmelig, ikke alene, fordi han har sparet Mulkten, men ogsaa undgaet Ulemperne ved Forfølgningen, og derfor finder Anledning til at vise sin Erkjendtlighed lige overfor den kontrollerende Embedsmand, der har vist ham Gensyn, og saa er man inde paa Glidbanen. Vi maa vel erindre, at hele Kontrollen er her ansat til at koste Noget som 25,000 Kr., medens Mulkterne jo ville løbe og kunne løbe ganske overordentlig høiere op; saa der er Meget at tage af. Jeg tror, at man er inde paa et feilt Syn i saa Henseende. Efter at have overveiet dette Lovforslag, kom jeg til det Resultat, at man nok kan bygge paa Tilliden til Bryggerne, som tilvirte undergæret Øl. De ere ikke mange, og de, der forestaa dem, ville i Reglen være Folk, man kan have Tillid til. Men herefter vil Bryggeren jo ikke alene være ansvarlig for sine egne Handlinger, men han er ogsaa med disse enorme Mulkter ansvarlig for enhver af sine

Folks, ja man er endogsaa gaaet saa vidt, at Gieren af et Bryggeri, som har leiet det ud og ikke har den fjerneste Andel i dets Drift, skal være ansvarlig for de Forseelser, de Andre gjøre, saa at, kort sagt, den fuldstændig Ustyldige overmaade let kan komme til at lide for dem, som begaa Forseelsen. Dersom man vil gaa til en Ubestatning, og man ikke kan gaa til den uden saadanne, som det forekommer mig, komplette Urimeligheder som de Mulkter, her ere fastsatte, vilde jeg meget ønske — og det Ønske kunde maaske gaa i Opfyldelse, da jeg ikke tror, at denne Sag bliver endt i denne Samling — at man vilde forlade det Tillidsystem, som her benyttes, og som er et ganske urimeligt Mistillidsystem, og gaa over til et gammelt prøvet System, nemlig Rarrumsbestatningen. Jeg har fyrrættveaarig Erfaring for dette System, og jeg nærer ikke Spor af Betænelighed ved at sige, at det er en udmærket solid og nemt kontrolleret Skattemethode. Selvfølgelig er det en Behagelighed at være fri for Kontrol, men denne Lov gjør jo ikke Noget fri for Kontrol, tværtimod, den pudser alle Funktionærer, Politii og andre Mennesker til at passe paa En, thi det er et Tillidsforhold. Har man derimod det andet System, hvor denne Tillid ikke behøver at være til Stede, hvor det er muligt for Ønsket at udøve Kontrollen, saa synes det mig, at dette System er langt bekvemmere, og derhos ovenikjøbet vilde være langt billigere; thi gennemføres denne Lov, vil der forbinde flere Brænderier, omtrent dobbelt saa mange, som der er skattepligtige Ølbryggerier. Jeg tror, det er 45—46, man har nu; der kan komme nogle flere, men Brænderier med Rarrumsbestatning ere hidtil blevne kontrollerede af det stedlige Toldvæsen uden særlig Udgift og — det tør jeg sige med Sikkerhed — paa en fuldt ud betryggende Maade eller i alt Fald mere betryggende, end det vil ske ad denne Vej, trods denne Lovs altfor store Mulkter. Jeg maa derfor tage Afstand fra disse Straffeparagrafer, saa gjerne jeg end er med til at stemme for Lovforslaget; jeg kan ogsaa godt gaa med til at stemme baade for dets Overgang til 3die Behandling og til dets endelige Vedtagelse her, idet jeg ikke antager, at det gaar igjennem med disse Bestemmelser; thi hvis der var Tale herom, vilde jeg absolut ikke gaa med til disse Lovbestemmelser, fordi jeg finder det i høj Grad ubilligt og urigtigt at gennemføre dem paa den foreslaaede Maade.

Finansministeren (Strub): De 2 Underændringsforslag, som ere fillede af